

Warszawa, 13 lipca 2017 r.

Sygn. akt R 8/17

POSTANOWIENIE

Komisja do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Patryk Jaki

Członkowie Komisji:

Sebastian Kaleta, Łukasz Kondratko, Robert Kropiwnicki, Paweł Lisiecki, Jan Mosiński, Bartłomiej Opaliński, Paweł Rabiej, Adam Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r. na rozprawie sprawy w przedmiocie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia _____ r., nr _____ oraz z dnia _____ r., nr _____,

z udziałem Miasta Stołecznego Warszawy, G _____ M _____, J _____ P _____, M _____ K _____ i Skarbu Państwa

postanawia:

na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 718) ukarać stronę – Prezydenta m.st. Warszawy grzywną w wysokości 3000 zł.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2017 r. Komisja uznając, że strona Prezydent m.st. Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz pomimo wezwania nie stawiła się na rozprawę, ukarała ją grzywną w wysokości 3000 zł.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 718) w zw. z art. 50 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.

U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm., dalej: k.p.a.) Komisja do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (dalej: Komisja) wezwała Prezydent m.st. Warszawy – Hannę Gronkiewicz-Waltz, aby w dniu 13 lipca 2017 r. osobiście stawiła się na rozprawie w gmachu Ministerstwa Sprawiedliwości przy Al. Ujazdowskich 11 w Warszawie, sala nr 501, o godz. 11:00. Wezwanie zostało prawidłowo doręczone i odebrane, o czym świadczy prezentata Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 23 czerwca 2017 r. Komisja przy tym uznała Prezydenta m.st. Warszawy Panią Hannę Gronkiewicz-Waltz za stronę przedmiotowego postępowania.

Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 5 lipca 2017 r. Prezydent m.st. Warszawy wskazała, że *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa* nie przewiduje możliwości udziału Prezydenta m.st. Warszawy w charakterze strony postępowania. W dalszej części pisma szczegółowo uzasadniła swojego stanowiska. W piśmie Prezydent m.st. Warszawy w żaden sposób nie uzasadnił swojej nieobecności na terminie rozprawy.

Ponadto w dniu 13 lipca 2017 r. stawili się na rozprawie pełnomocnicy Prezydenta m.st. Warszawy: M. ... M. ... - Zastępca Dyrektora Biura Architektury i Planowania Przestrzennego, adw. Z ... G ... oraz adw. B. ... P ..., którzy podtrzymali stanowisko Prezydenta m.st. Warszawy dotyczące jej nieobecności na rozprawie. Ponadto na rozprawie stawił się P ... R ... – Dyrektor Biura Spraw Dekretowych Urzędu m. st. Warszawy.

Komisja zważyła, co następuje:

Komisja uznała niestawiennictwo Prezydenta m.st. Warszawy za nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa* Komisja może wezwać stronę do stawienia się na rozprawie osobiście. Udział strony wezwanej do stawienia się na rozprawę jest obowiązkowy niezależnie od miejsca zamieszkania. Na podstawie art. 18 ust. 2 ww. ustawy strona, która mimo prawidłowego wezwania nie stawiła się bez uzasadnionej przyczyny albo bez zezwolenia kierującego rozprawą opuściła Komisję przed jej zakończeniem, może być

ukarana grzywną do 3000 zł, a w razie ponownego niezastosowania się do wezwania – grzywna do 10000 zł.

Odnosząc się do argumentacji Prezydenta m.st. Warszawy zawartej w piśmie z dnia 4 lipca 2017 r. należy wskazać, że Komisja zgodnie z art. 3 ust. 1 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa* jest organem administracji publicznej stojącym na straży interesu publicznego, w zakresie postępowań w przedmiocie wydania decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich. Komisja jest zatem ze względu na swoje kompetencje, skład oraz właściwość rzeczową organem szczególnym w hierarchii organów administracji publicznej. Postępowanie przed Komisją reguluje *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa*, a jedynie w sprawach nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy *k.p.a.*, z wyłączeniem art. 31 ww. ustawy (art. 38 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa*).

Prezydent m.st. Warszawy jest organem wykonawczym miasta - wykonuje należące do jego kompetencji gminne i powiatowe zadania własne, zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, w tym zadania wynikające ze stołecznego charakteru m.st. Warszawy oraz zadania wynikające z porozumień zawartych z jednostkami samorządu terytorialnego. Prezydent wykonuje funkcje określone w przepisach prawa dla starosty oraz zarządu powiatu, ze względu na fakt, iż Miasto Stołeczne Warszawa jest gminą mającą status miasta na prawach powiatu.

Nieruchomość, której dotyczyła decyzja reprivatyzacyjna Prezydenta m.st. Warszawy położona jest na terenie objętym działaniem *dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50 poz. 279, z późn. zm.)*. Na podstawie art. 1 tego dekretu wszystkie grunty leżące w granicach miasta Warszawy przeszły na własność Gminy m.st. Warszawy, a po likwidacji gmin w 1950 r. na własność Skarbu Państwa. Następnie powyższy grunt z dniem 27 maja 1990 r. stał się własnością Dzielnicy Gminy m.st. Warszawa – Śródmieście, a na podstawie art. 20 ust. 1 *ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 41 poz. 361, z późn. zm.)* przeszedł na własność Miasta Stołecznego Warszawy.

Sprawa będąca w zakresie kognicji Komisji dotyczy oceny zgodności z prawem decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia r., nr oraz z dnia r., nr w przedmiocie ustanowienia prawa użytkowania wieczystego. W przedmiotowej sprawie organ w osobie Prezydenta m.st. Warszawy wydawał ww. decyzję. Działka, której dotyczyła ww. decyzja jest własnością Miasta Stołecznego Warszawy. Rzeczą oczywistą jest zatem, że Pani Prezydent m.st. Warszawy, jako organ reprezentujący Miasto Stołeczne Warszawa jest w postępowaniu przed Komisją stroną postępowania. Właściciel nieruchomości jest bowiem stroną w każdym postępowaniu administracyjnym dotyczącym jego nieruchomości (uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego składu 5 sędziów z dnia 9 października 2000r., OPK 14/00).

Należy przy tym odróżnić sytuacje, gdy ustawa powierza organowi jednostki samorządu terytorialnego rolę organu administracji publicznej, który w danym postępowaniu administracyjnym wydaje decyzje. Jednostka ta **nie staje się wówczas stroną tego postępowania** nawet, gdy decyzja wywołuje określone skutki cywilnoprawne dla niej jako właściciela (zob.: uchwała NSA z dnia 9 października 2000 r., OPK 14/00, ONSA 2001, nr 1, poz. 17; wyrok NSA z dnia 19 października 2006 r., I OSK 1356/05; wyrok NSA z dnia 18 lipca 2007 r., I OSK 1211/06, dostępne na: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Inaczej wygląda stan prawny gdy organ działa jako właściciel gruntu na poziomie postępowania szczególnego.

Powierzenie organowi jednostki samorządu terytorialnego kompetencji władczej do orzekania w sprawie wyłącza możliwość dochodzenia przez tę jednostkę **w tej samej sprawie** interesu prawnego w trybie postępowania administracyjnego czy sądowoadministracyjnego, co nie jest przez Komisję kwestionowane (zob. uchwała NSA z dnia 19 maja 2003 r., OPS 1/03, ONSA 2003, nr 4, poz. 115, z glosami krytycznymi: T. Wosia, "Samorząd Terytorialny" 2004, nr 12, s. 70-79, i J. Antkowiaka, OSP 2004, nr 4, poz. 48; wyrok NSA z dnia 16 czerwca 2011 r., II OSK 617/11; wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2014 r., I OSK 820/13; wyrok NSA z dnia 16 lutego 2005 r., OSK 1017/04; wyrok TK z dnia 29 października 2009 r., K 32/08, OTK ZU, seria A, 2009, nr 9, poz. 139).

Jednoznaczne jest przy tym, że Prezydent m.st. Warszawy wydając decyzje z dnia r., nr oraz z dnia r., nr nie miał możliwości zaskarżenia ww. decyzji własnej działając w imieniu Miasta Stołecznego Warszawy (właściciela działki, której dotyczy sprawa). Ponadto, Prezydent m.st. Warszawy nie jest legitymowany do wszczęcia postępowania stwierdzenia nieważności w przedmiocie własnej decyzji lub decyzji wydanej na skutek odwołania od niej

(tak uchwała NSA z dnia 9 października 2000 r., OPK 14/00, ONSA 2001, nr 1, poz. 17). Przedstawione stanowisko znajduje oparcie w licznych orzeczeniach sądów administracyjnych oraz poglądach części doktryny (zob. np. M. Szewczyk, Podmiotowość prawna gminy, RPEiS 1993, nr 3, s. 35 i n.; W. Chróścielewski, Głosa do wyroku SN z dnia 7 czerwca 2001 r., III RN 104/00, OSP 2002, nr 10, s. 516-519; przegląd stanowisk: G. Kubalski, Wójt jako organ orzekający w postępowaniu dotyczącym interesu prawnego gminy, "Samorząd Terytorialny" 2008 nr 1-2, s. 72-95).

W istocie, w orzecznictwie sądów administracyjnych została sformułowana reguła kolizyjna, która nakazuje dawać pierwszeństwo roli organu administracji załatwiającego sprawę, co oznacza, że przeznaczenie organowi administracji takiej roli w sprawie przez przepisy prawa wyklucza jego udział **w tym samym postępowaniu** w charakterze strony tego postępowania (por. postanowienie NSA z dnia 22 października 2009 r., I OSK 1406/09; wyrok NSA z dnia 5 listopada 2014 r., I OSK 801/14).

Powyższa reguła nie ma zastosowania w postępowaniu rozpoznawczym. W ocenie Komisji, Prezydent m.st. Warszawy występował w charakterze organu administracyjnego wyłącznie na etapie postępowanie dekretowego, wydając decyzję reprivatyzacyjną, natomiast na etapie postępowania przed Komisją uzyskała status strony, jako organu reprezentującego Miasto Stołeczne Warszawa – właściciela nieruchomości gruntowej.

Komisja działa na podstawie przepisów szczególnych, jakim jest *ustawa z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa*. Komisja posiada uprawnienia do inicjowania postępowań i do wydawania rozstrzygnięć dotyczących decyzji ostatecznych. W ocenie Komisji nie istnieje zbieżność przesłanek uregulowanych w art. 30 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa* z art. 163 k.p.a. Przepis ten nie stanowi podstawy do uchylenia decyzji ostatecznej uprawniającej. Stanowisko to jest jednolite zarówno w orzecznictwie jak i w piśmiennictwie (wyrok NSA we Wrocławiu z dnia 16 maja 1991 r., SA/Wr 371/91, OSP 1991, z.11, poz.268, z glosą J.Borkowskiego, OSP 1992, z.2, poz. 29). Decyzje ostateczne, mogą być uchylane lub zmieniane w trybie i przypadkach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego (art. 155, 161 i 162 § 2 *k.p.a.*) albo w trybie i przypadkach określonych w przepisach szczególnych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 maja 2015 r. I OSK 2188/13, wyraźnie stwierdził, że jednostka samorządu terytorialnego (w tym Prezydent) może być stroną postępowania

nadzwyczajnego prowadzonego przez organ wyższego stopnia w przedmiocie decyzji ostatecznej organu tej jednostki, jeżeli postępowanie to dotyczy jej interesu prawnego.

Postępowanie przed Komisją dotyczy decyzji ostatecznych i jest postępowaniem nadzwyczajnym o szczególnym charakterze, nie powiela jednak kompetencji organów nadzoru z uwagi na całkowicie odmienne zasady i podstawy działania Komisji.

Stosownie do art. 29 ust. 1 pkt 2-4 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa*, Komisja może uchylić w całości lub w części ostateczną decyzję reprivatyzacyjną lub stwierdzić, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa. Zarazem – wskutek decyzji ostatecznej z dnia r., nr oraz z dnia, nr – gmina jest zobowiązana ustanowić prawo użytkowania wieczystego na swojej nieruchomości gruntowej, które w sprawach dekretowych było następnie przekształcane w prawo własności. Decyzja reprivatyzacyjna została bowiem wydawana na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy i ma charakter konstytutywny, tzn. przyznaje prawo użytkowania wieczystego z chwilą, gdy decyzja stanie się ostateczna (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 stycznia 2013r., I SA/Wa 2286/11, LEX nr 1274151). Uprawnienia właścicielskie Miasta Stołecznego Warszawy decydują zatem o interesie prawnym do udziału w postępowaniu przed Komisją. W myśl natomiast art. 40 ust. 1 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa* ostateczna decyzja, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 i 3, stanowi podstawę wykreślenia w księdze wieczystej wpisu dokonanego na podstawie uchylonej decyzji reprivatyzacyjnej lub na podstawie aktu notarialnego sporządzonego z uwzględnieniem uchylonej decyzji reprivatyzacyjnej oraz wpisania jako właściciela m.st. Warszawy.

Pogląd ten znajduje swój wyraz w art. 165 *Konstytucji RP*, zgodnie z którym jednostki samorządu terytorialnego mają osobowość prawną i przysługują im prawo własności oraz inne prawa majątkowe. Przy tym samodzielność jednostek samorządu terytorialnego podlega ochronie sądowej. Ochrona prawa własności jednostki samorządu terytorialnego byłaby niepełna, gdyby jednostka ta nie mogła brać udziału jako strona w postępowaniu administracyjnym prowadzonym w trybie szczególnym, w sytuacji gdy postępowanie to dotyczy nieruchomości, których jest właścicielem.

Przyjęcie interesu prawnego po stronie Miasta Stołecznego Warszawy realizuje przy tym zasadę praworządności działania organów administracji, a zatem realizacji dyspozycji art. 7 *Konstytucji RP* oraz art. 6 i 7 *k.p.a.*, gdyż w postępowaniu przed Komisją biorą wówczas udział strony o zasadniczo przeciwstawnych interesach, *de facto* monitorując działanie Komisji.

Podsumowując, w postępowaniu rozpoznawczym toczącym się przed Komisją stroną postępowania jest niewątpliwie Prezydent m.st. Warszawy.

Mimo prawidłowego wezwania Prezydent m.st. Warszawy nie stawiała się osobiście na rozprawę. Nie podała przy tym żadnej przyczyny niestawienia się na terminie rozprawy. Z tego względu niemożliwe było przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony – Miasta Stołecznego Warszawy. W ocenie Komisji, zeznania strony mogły przyczynić się do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Prezydent m.st. Warszawy nadzorował postępowania dekretowe. Niestawiennictwo na rozprawie utrudniło realizację zasady prawdy obiektywnej, do czego Komisja została zobowiązana zgodnie z art. 7 *k.p.a.* w zw. z art. 38 ust. 1 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa.*

W ocenie Komisji, stawienie się na rozprawie pełnomocników w żadnej mierze nie ekskulpuje Prezydenta m.st. Warszawy. Po pierwsze, pełnomocnik strony nie może zostać przesłuchany w charakterze strony. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 czerwca 2008 r. (sygn. akt III CSK 327/07, niepubl.), pełnomocnik strony może być przesłuchany w charakterze świadka. Nie jest natomiast dopuszczalne zastępowanie dowodu z przesłuchania strony przesłuchaniem pełnomocnika. Pełnomocnik zastępuje wprawdzie stronę w czynnościach procesowych, nie jest jednak stroną postępowania i swoją wiedzę na temat przedmiotu tego postępowania może komunikować jedynie jako świadek. Jeśli zdecydowano się na przesłuchanie strony, a przesłuchanie to nie jest możliwe np. z powodu choroby strony, to pełnomocnik powinien zawnieioskować o odroczenie rozprawy. Po drugie, w sprawie Prezydent m.st. Warszawy została wezwana do osobistego stawiennictwa. Uznanie stawiennictwa pełnomocników strony za wystarczające skutkowałoby tym, że regulacja art. 18 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa* byłaby bezprzedmiotowa.

Komisja wyjaśnia także, że w jej ocenie osobą ukaraną powinien być Prezydent m.st. Warszawy. Komisja zauważa, że stroną postępowania rozpoznawczego jest Miasto Stołeczne

Warszawa, reprezentowane przez Prezydenta m.st. Warszawy (organ wykonawczy gminy) zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) o samorządzie gminnym w zw. z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438, z późn. zm.). Należy zgodzić się z J. Bociem, że organ administracji publicznej to człowiek (lub grupa ludzi w przypadku organu kolegiального): 1) znajdujący się w strukturze organizacyjnej państwa lub samorządu terytorialnego; 2) powołany w celu realizacji norm prawa administracyjnego, w sposób i ze skutkami właściwymi temu prawu; 3) działający w granicach przyznanych mu przez prawo kompetencji” (J. Boć, w: J. Boć, *Prawo administracyjne*, Wrocław 2007, s. 129–130”. Podobnie wskazuje A. Miruć, w ocenie którego „organem administracji publicznej jest osoba (lub grupa osób) wyodrębniona w strukturze organizacyjnej państwa i aparatu administracji publicznej, realizująca przypisane jej prawem kompetencje, które wyrażają się w działalności o charakterze wykonawczo-zarządzającym, w sferze stanowienia i stosowania prawa, działająca w imieniu i na rachunek państwa lub odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, korzystająca ze środków władczych, co jest istotnym elementem odróżniającym organy administracji publicznej od innych podmiotów administrujących” (A. Miruć, *Wielość podmiotów administrujących*, w: *Nowe problemy badawcze w teorii prawa administracyjnego. Materiały konferencyjne* (Szklarska Poręba, 21–24.09.2009 r.), pod red. J. Bocia i A. Chajbowicza, Wrocław 2009, s. 337–338).

Komisja miała zatem wszelkie podstawy prawne i faktyczne do nałożenia na Prezydenta m.st. Warszawy grzywny w maksymalnej wysokości 3.000 zł za niestawienie się na rozprawę bez uzasadnionej przyczyny.

Z uwagi na powyższe postanowiono jak na wstępie.

Przewodniczący Komisji
Patryk Jaki

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 141 § 1 w zw. z art. 144 i art. 127 § 3 *k.p.a.* oraz art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. poz. 718) od niniejszego postanowienia **nie służy środek zaskarżenia**. Postanowienie jest ostateczne w toku instancji.

2. Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm., dalej: *p.p.s.a.*) na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie albo kończące postępowanie, a także na postanowienia rozstrzygające sprawę co do istoty stronie przysługuje prawo do wniesienia **skargi** z powodu ich niezgodności z prawem. Skargę wnosi się (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia (art. 53 § 1 *p.p.s.a.*).

3. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 *p.p.s.a.*), na adres: Komisja do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa.

4. Wpis od skargi do sądu administracyjnego ma charakter stały i wynosi 100 (sto) zł zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 322).

5. W myśl art. 243 § 1 *p.p.s.a.* stronie może być przyznane – na jej wniosek – prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (art. 252 § 1 i 2 *p.p.s.a.*). Zgodnie z art. 244 § 1 *p.p.s.a.* prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

6. Grzywnę należy wpłacić w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego postanowienia na numer rachunku bankowego: 77 1010 1010 0400 1922 3100 0000, Ministerstwo Sprawiedliwości, Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa. Nieuiszczenie grzywny w powyższym terminie spowoduje ściągnięcie jej w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art. 265 *k.p.a.*).

7. Zgodnie z art. 20 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich Komisja może na wniosek ukaranego, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lub art. 19 ust. 3, złożony w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o ukaraniu, uznać za usprawiedliwioną nieobecność lub odmowę zeznania albo wydania opinii i zwolnić od grzywny. Na odmowę zwolnienia od grzywny służy zażalenie.

Otrzymuje:

Prezydent m.st. Warszawy **Hanna Gronkiewicz-Waltz**,
reprezentowana przez pełnomocnika adw. E. B

